Toespraak Agnes Kant – 16e SP Congres 2010

Beste Partijgenoten,

We hebben vandaag een goed congres gehad. En we staan nu aan het begin van een bijzondere periode... De komende 1,5 jaar komen er drie kansen om te kiezen voor verandering. In maart de gemeenteraadsverkiezingen. Volgend jaar de Statenverkiezingen en dan Tweede Kamerverkiezingen.

Hoewel... Dat zou zo maar eens véél eerder kunnen zijn... Want, de interne spanningen in het kabinet lopen op, het kabinet staat op springen. Partijgenoten, bereid je er op voor dat we dit jaar twéé keer naar de stembus mogen. De conclusies van de commissie Davids over de steun aan de oorlog in Irak zijn snoeihard. En bij het CDA en de andere partijen die deze oorlog gesteund hebben, ingeslagen als een bom. Een eerste persconferentie leidde al bijna tot een kabinetscrisis. Dát belooft nog wat als in het debat daadwerkelijk verantwoording moet worden afgelegd over deze schandvlek. Want, ons land is een illegale, misdadige oorlog ingelogen. Je zúlt er maar voor verantwoordelijk zijn!

Een andere politiek heet hangijzer is Afghanistan. Het is teleurstellend dat president Obama doorgaat op de heilloze en uitzichtloze weg. Hij stuurt nog meer militairen en de oorlog gaat dus door. Meer militairen betekent meer geweld, meer verzet meer burgerslachtoffers. Onze militairen moeten weg uit Afghanistan. Steun Afghanistan, Stop de oorlog!

Het derde struikelblok voor de coalitie is het gigabedrag dat men wil bezuinigen. Daarbij wordt niets uitgesloten. Er is geen énkel taboe. Of toch? Nou ja eentje dan... We mogen het geld niet halen waar het zit van onze minister-president. Hij wil geen extra bijdrage vragen van hen die de laatste jaren maximaal geprofiteerd hebben, en dus nu echt wel wat kunnen missen.

Tallozen hebben zich verrijkt. De salarissen en bonussen aan de top rézen de pan uit. Of neem de multinationals. Hoe hoger de winsten werden, hoe lager de belastingen. Ja, als ze die al betalen... Vele postbusbedrijfjes, maar ook Philips, Unilever en Shell betalen amper belasting over hun winsten. Niet voor niets noemt Obama ons land een belastingparadijs.

Waarom, mijnheer de minister-president, laat u mensen die er part nog deel aan hebben de prijs voor de crisis betalen? Waarom, mijnheer de minister-president, laat u de veroorzakers vrijuit gaan, maakt u geen einde aan de bonuscultuur? Waarom mijnheer de minister-president, durft u geen bijdrage te vragen van hen dat wel kunnen missen? Waarom, mijnheer de minister-president, bezuinigt u wel op het onderwijs en de zorg, zelfs de verpleeghuiszorg?

Sterker nog, dit jaar bezuinigt u daar al 90 miljoen op. Hoe haalt u het in uw hoofd, terwijl we toch allemaal horen, zien en weten dat de zorg nu al schromelijk te kort schiet? Mijnheer de minister-president, met uw christelijke waarde van naastenliefde, kunt u nog in de spiegel kijken? Kunt u nog slapen? Kunt u onze ouderen nog in de ogen kijken?

Over één maatregel voor de toekomst is het kabinet het al eens, het verhogen van de AOW-leeftijd. Wouter Bos verkwanselt nu de AOW, zoals Kok dat deed met de WAO. Ter verdediging zei partijleider Bos: "Wéés blij dat wij het doen, bij een ander kabinet zou het nog véél erger zijn." Tsja, Wouter Bos, dat ligt er natuurlijk maar net aan welke politieke vrienden je kiest!

Wie langer kan en wil doorwerken? Prima, ga uw gang. Maar wij accepteren niet dat de erfenis van Drees bij het grof vuil wordt gezet. We zijn een beschaafd land, en dat betekent dat wij ouderen de rust gunnen waar ze recht op hebben. Dus zeggen wij: 65 blijft... 65!

Minister Eurlings wil draagvlak voor zijn kilometerheffing. Ja, onder ANWB leden dan hè. Onder de bevolking zie ik zeker geen draagvlak. Dus Camiel Eurlings: Stop maar met je peperdure en oneerlijke

filebelasting. Maar waar is dat draagvlak dan voor het verhogen van de AOW leeftijd? De vakbonden zijn tegen de kabinetsplannen. Maar daar heeft dit kabinet gewoon lak aan. Bij dit kabinet telt de mening van een lid van de automobilistenbond meer dan dat van de vakbondslid.

Partijgenoten, aan het begin van mijn toespraak zei ik dat we er kansen om te kiezen voor verandering, bij verkiezingen. En voor verandering zijn die verkiezingen ook nodig Want dit kabinet gaat niet kiezen verandering. Met dit kabinet wordt het meer van hetzelfde. De afgelopen vijfentwintig jaar waren er kabinetten in wisselende samenstellingen met CDA, VVD, PvdA en D66.

En net als toen, zullen met dit kabinet de inkomensverschillen groeien. En net als toen, zal met dit kabinet de georganiseerde solidariteit verder worden uitgehold. En net als toen, zal met dit kabinet de publieke sector verder worden vermarkt. En net als toen, zal met dit kabinet de private rijkdom en de publieke armoede groeien.

Als éérste en énige politieke partij hebben wij al vroeg in de jaren negentig het neoliberalisme benoemd, onderzocht en bekritiseerd. Wij hebben er stelling tegen genomen. Wij hebben alternatieven gepresenteerd. En inmiddels kan niemand het nog ontkennen: het neoliberalisme heeft gefaald.

Maar na het ontwaken uit de neoliberale nachtmerrie zoeken de verantwoordelijke politici, van VVD tot CDA, van D66 tot PvdA, niet naar een alternatief voor wat heeft gefaald. Nu de beurskoersen weer aantrekken, is de urgentie voor verandering achter de horizon te verdwenen.

Of zou de PvdA toch alsnog het licht zien? In zijn Den Uyl-lezing deze week leek Wouter Bos afstand te nemen van het neoliberalisme. Hij zei dat het kapitalisme ontwrichtend werkt voor de maatschappij. Hij zei dat publieke belangen moeten beschermd worden tegen de markt. En het verdelingsvraagstuk is wat de PvdA-leider betreft weer helemaal terug. Zegt hij...

Mooie nieuwe woorden, maar de vraag is volgen ook nieuwe daden? Zeggen is nog geen doen. We hebben twee Wouter Bossen. De ‘media-Bos’ en ‘minister Bos’, en de ene zegt iets ander dan de ander doet... ‘Media-Bos’ zegt dat de marktwerking in het zorg niet goed uitpakt Maar “minister-Bos’ stemde onlangs in met nog meer marktwerking in de ziekenhuizen. ‘Media-Bos’ zegt dat je wat extra mag vragen van de hoogste inkomens en het verdelingsvraagstuk weer terug is ‘Minister-Bos’ doet niets aan de bonussen en gaat bezuinigen op de zorgtoeslag voor de laagste inkomens.

Wil de echte Wouter Bos opstaan?

Wim Kok schudde ooit zijn ideologische veren af. De vraag nu is. Laat Wouter Bos de veren weer aangroeien? Of is het een camouflagepak dat na de verkiezingen weer uit gaat? Ik hoop het eerste, Want dat biedt kansen voor de toekomst. Kansen die de PvdA eerder liet lopen. De kans om sociale krachten te bundelen. De kans op een menselijkere en sociale samenleving. De kans om een eind te maken een de jarenlange rechtse liberale koers. Maar dan moet de PvdA nu wél moed tonen en kiezen. Laten we samen werken aan de wederopbouw van dit land. Laten we een alternatief bieden voor weer een rechtse regering.

Wij zijn er klaar voor!

De huidige crisis bewijst dat het écht fundamenteel anders moet. We hebben I-Phones, en inmiddels een I-Pad, maar onze opa en oma fatsoenlijke zorg bieden, dat lukt maar niet. Er gaat een raket naar de maan om te kijken of er water is, maar schoon drinkwater overal in de wereld, dat is te veel gevraagd. We kunnen geavanceerd oorlogstuig maken, maar we slagen er niet in geavanceerde technologie in te zetten om de honger de wereld uit te helpen. De roekeloze bankiers, veroorzakers

van de crisis, blijven maar rijkelijk elkaar bonussen uitdelen. Terwijl mede ten gevolg van hun gedrag, door de crisis 200.000 tot 400.000 kinderen extra zullen sterven in de arme landen. Winstmaximalisatie, hebzucht, en fixatie op de korte termijn zijn kenmerkend geweest voor de afgelopen periode. Dat heeft ons niet geleid naar een betere wereld. Het leidde ons naar een crisis en verminderd vertrouwen in een betere toekomst.

We zijn trots dat Jan de Wit het parlementair onderzoek naar de oorzaken van de crisis leidt. En we kijken vol vertrouwen uit naar de voorstellen die ons echt gaan helpen bij het in toom houden van de financiële sector. Jan de Wit, zet 'm op!

Het komend jaar wordt het Jaar van Kleur Bekennen. Laten wij nu vast kleur bekennen. Wij kiezen niet voor verdere afbraak van de sociale zekerheid. De SP kiest voor een solidariteitsbelasting van 60% voor topinkomens. Wij kiezen niet voor bezuinigingen op de zorg, het onderwijs en de politie. De SP kiest voor een bankenheffing. De banken gaan de maatschappelijke schade die ze hebben aangericht terugbetalen. En wij willen af van de subsidie op dure villa´s. Wij willen af van het systeem waarbij je naar mate je meer verdient, meer hypotheek mag aftrekken. Wij kiezen niet voor afbraak van de voorzieningen in de buurten. En wij kiezen daarom ook niet voor bezuinigingen op de gemeenten. De SP kiest voor een belasting op winst en vermogen die redelijk en eerlijk is.

Wij kiezen voor een toekomst waarin mensen niet alleen maar geïnteresseerd zijn in hun eigen belang. Wij kiezen voor een toekomst gebaseerd op solidariteit. Wij kiezen voor een toekomst waarin de groeiende welvaart wordt ingezet voor het welzijn van alle mensen, waarin goed onderwijs en goede zorg gezien worden als investeringen in onze beschaving. Wij kiezen voor een toekomst waarin armoede wordt bestreden, en iedereen een eerlijke kans krijgt. Wij kiezen voor een toekomst waarin de vrije markt wordt beteugeld, zodat het niet langer leidt tot uitbuiting van mens en milieu. Wij kiezen voor een toekomst waarin de overheid niet wegkijkt, maar de problemen van de mensen als de hare beschouwt en aanpakt.

In onze toekomst betekent democratie méér dan eens in de vier jaar een gang naar de stembus. Wij geven mensen zeggenschap over hun buurt. En werknemers zeggenschap over hun bedrijf. Mensen die - net als wij – deze toekomst willen beschouwen ons als hun belangrijkste bondgenoot in de strijd voor een betere wereld. Deze mensen hebben hun hoop op ons gevestigd. Dat geeft ons een grote verantwoordelijkheid. Daarom zijn we actief in buurten en bedrijven, op scholen en in zorginstellingen, staan we naast de politie en de jeugdwerkers. Om te luisteren naar de problemen, de ervaringen, de meningen en de ideeën van deze mensen. Mede daar op baseren wij onze voorstellen.

Uit de vele onderzoeken in de publieke sector die we hebben gedaan komen steevast de volgende punten. Stop de bureaucratie. Stop het georganiseerde wantrouwen. Vertrouw op de werkers, respecteer hun beroepseer. Stop het marktdenken en de ontmenselijking. Schaf managementlagen af. Stop de schaalvergroting, kies voor de menselijke maat. En vooral, stop de bezuinigingen en daarmee de verschraling.

Dit kabinet heeft de zeggenschap over de publieke sector: de zorg, het onderwijs, het openbaar vervoer, de politie uit handen gegeven. Hoe vaak zeggen zij niet: daar gaan wij niet over!

Wij laten ons niet zeggen dat wij niet gaan over wat van ons allemaal is! Wij pakken ons onderwijs terug; Wij pakken onze politie terug; wij pakken ons openbaar vervoer terug; en wij pakken onze zorg terug! Zoals we ook gedaan hebben bij de thuiszorg!

Bij de komende verkiezingen wordt de keus: wil je het menselijk en sociaal, of wil je liberaal en asociaal?

Nogal wat kiezers neigen naar D66. Natuurlijk ik vind ook dat Pechtold het leuk doet. Maar weten de mensen wel waar zijn partij voor staat? De AOW naar 67 en wel zo snel mogelijk. Ontslagbescherming ontmantelen. Forse bezuinigen op de zorg. Het eigen risico in de zorg omhoog. De studiefinanciering overboord. Alexander Pechtold…... is een rechtse rakker.

Hij behoort tot de liberale familie, net als de PVV en de VVD. De VVD wil eigenlijk vooral bezuinigen, zoveel mogelijk en zo snel mogelijk. Zij laten steeds weer zien hoe liberaal steeds asociaal uitpakt.

En dan dat derde lid van de familie, de PVV. Laten we niet vergeten dat ook Wilders uit de schoot van de rechts liberale VVD komt. De PVV van Wilders is voor bezuinigingen op kinderbijslag. Tegen inkomensafhankelijke ziektekostenpremies. Voor afschaffen van de ontwikkelingshulp aan de allerarmsten in de wereld. En tegen élke aanpak van de hypotheekrenteaftrek. Zelfs voor de allerduurste villa's.

PVV...de Partij Voor de Villa's.

Ik begrijp dat mensen een uitlaatklep zoeken voor hun boosheid. Jarenlang zijn hun problemen met de overlast in buurten genegeerd. Die problemen moeten worden aangepakt en opgelost. Mensen hebben recht op rust in hun buurt. Maar dat bereik je niet door mensen tegen elkaar op te zetten en tegenstellingen te vergroten. Zoals Wilders stelselmatig doet. Geert Wilders zet hele bevolkingsgroepen weg, en discrimineert.

De PVV zoekt zondebokken. De SP zoekt oplossingen. De PVV is de partij van hekel en haat. De SP is de partij van hoop en verandering.

Beste Partijgenoten, ik ben bijna klaar. Wij zijn klaar voor de grote campagne. Wij weten wat wij willen en wij zullen laten zien wat wij kunnen. Wij zijn klaar voor de gemeenteraadsverkiezingen. Niet eerder deden we in zoveel plaatsen mee. De campagne staat in de steigers en alle actieve SP-ers staan in de startblokken. Wij zijn klaar om in nog meer plaatsen met nog meer goede wethouders het menselijker, socialer en beter te maken.

Wij zijn er klaar voor om tot de landelijk verkiezingen, forse oppositie te voeren tegen bezuinigingen op de sociale zekerheid, de voorzieningen in de buurten, de zorg het onderwijs, de politie. En het kabinet te bestoken met haalbare en betaalbare plannen voor goede voorzieningen in de buurt. Zorg voor iedereen, onderwijs waar je echt wat van leert, en een politie die er voor je is wanneer je hem nodig hebt.

Wij zijn er klaar voor om na de volgende verkiezingen in de regering mee te bouwen aan de sociale wederopbouw van Nederland. En we nodigen iedereen die met ons mee wil bouwen aan een menselijker en socialer Nederland, mee te doen.

Laten we nu elkaar eens goed in de ogen kijken en onder ogen zien: als wij het niet doen, wie moet het dan doen? Wij hebben alle reden tot onbescheidenheid. Wij hebben alle reden om te beseffen: zonder ons komt er geen verandering. Wij zijn de hoop op verandering. Dat schept een grote verantwoordelijkheid, maar die kunnen én willen we aangaan.

Jij, Ik, Wij zijn er klaar voor!